

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בצהש"ת

חשב האפר

פרשת אח"ק שנת תשפ"א גליון כ"ט

פרשת אחרי מות

סוספיתא דדהבא בזוה"ק וזהו מבחי' כ"ח אתוון דעובדא דבראשי' שנשתלשל' הבריאה בכ"ח הנ"ל עד שנברא מזה בחי' הדינים, ומבחי' ז' תיבין דפסוק בראשית נתתלשל ג"כ מדרגה אחר מדרגה עד שנברא מזה כח ע' שרי' ע"י שבא הכל מבחי' עשר אמירן עד שנבראת בחי' דומם שהוא בחי' עפר, ורומז י"פ ז' תי' דבראשית משם כח הע' ומי"פ כ"ח אתוון משם כח הפ"ר, וזהו שם עפר והבן. וע"י שהאדם עובר את השם בכל נפשו ומאורו מעלה כל הדברים לשרשן ומגביה הכל אל מקום אשר הי' שם אהלו בתחילה ושם אין דבר רע ח"ו כי אם נמתק הכל ע"ד המתקת הדינים בשורשם שמבוארים בספרים הקדושים, והנה נוכל לרמוז בתי' אשר בחי' תפלה ע"ד (בראשית ל. יג) באשרי כי אשרוני בנות או ע"פ דברינו בפסוק למעלה שהעטרה שאנו עושין ע"י כח תפילינו הוא בחי' קומה ת"ק אלפים פרסאות, וזה אשר ר"ל ש"ר אלף והבן. ובתי' יאכל נוכל לרמוז בחי' התורה שכלולה ביו"ד הדברות בתיבת אנבי ר"ת א"ו וס"ת יוד ובתי' לרעיך ר"ת ל'מד וס"ת כ', וזהו יאכל. וזה ירמוז כאן ואיש הישראל אשר ירצה לציד ציד מן החי' והעוף ר"ל מה שהם צדו אצלנו ירצה איש הישראלי לציד ממנו נתקנה לזה ב' בחי' אש"ר רומז לתפלה, יאכל רומז לתורה, וצריך לזה לשפוך שיחו

אלף ר"ל לעשות עטרה הנ"ל, וע"י מה יוכלו ישראל לתקן העטרה הזאת, את זבחיהם אשר הם זובחים על פני השדה כי תיבת זובחיהם ע"ל פני השדה עולים תר"כא שהוא מספר ג' אורות האלה והבן:
ואיש איש מבית ישראל וכו' אשר יציד ציד היה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר (יז. יח). כי כח הסט"א הנמשלה לחי' הרביעית גם נמשלה לעוף במדרש (רבה מד. יח) ע"פ תור וגוזל תור הוא, אלא שגזלן ע"י שיש בו בחינת הקדושה שנפלו נציצות הקדושים תוך השבירה עי"ז יש לו ממשלה, ולעתיד הקב"ה מוציא בולעו מתוך פיו ע"ד שנאמר גבי עשו כי ציד בפיו וכאשר הקב"ה יוציא בולעו מתוך פיו אז יתבטל כחו וממשלתו, ולכן כל פרי עבודתינו הוא להוציא נצינין ע"י תורתינו ותפלותינו, אך שצריך האדם לשפוך שיחו כמים נובח פני ד' בתורה ובתפילה שמרומז בבחי' כ"ב אתוון דאורייתא שיש אתוון דכרכין ואתוון זעירין, והוא רומז לשני בחי' תורה ותפילה. ויש בגמ' (מגילה כז) פלוגתא איזה גדול מחבירו ע"פ ואת כל בית ד' הגדול, חד אמר מקום שמגדליו בו תורה וח"א מקום שמגדליו בו תפילה. נמצא לדברי שניהם אחד גדול מחבירו, וזה בחי' אתוון רכרכין ואתוון זירין והבן. והנה כל כח הסט"א נמשך מבחי' פר דינים שהם נקראים

למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זובחים על פני השדה (יז. יח). ע"פ פירושינו ע"פ (דברים טו. יט) כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לד' אלקיך, כי ידענו כי ספירת כתר כלילה מג' אורות והם נקאים, אור קדמון, אור צח, אור מצוחצח, כי כתר עם הכולל עולה מס' ג"פ אור, ולכן ספירת כתר הוא הוי' בניקוד קמץ כי קמץ ר"ת ק'דמון מ'צוחצח צ'ח שהם ג' אורות האלה. והנה ג' אורות כ"א נקרא בחי' אלף ויש בכ"א בחי' אהי' במילוי יודין שעולה קס"א, ועי"ז שיוכל האדם לפעול ע"י כח מצותיו ומעשיו הטובים להאיר בעולמות אלו אזי יוכל לעורר בחי' גאולה העתידה שתהי' בבחי' זכר, כי מילוי יודין הם בבחינת חכמה שנקרא אב, וזהו כל הבכור כי ג' אלפין הנ"ל מס' של"ג שהוא בא"ת כ"ש בכ"ר, וזהו כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך כי בקר"ך צאנ"ך מס' ג"פ קס"א ע"י זה (ו) תוכל לפעול הזכר תקדיש לד' אלקיך שתהי' מזמין בחי' זכר בגאולה העתידה. והנה ע"י התפילה אנו עושים העטרה לממ"ה הקב"ה ע"י מט"ט ש"ה, ואיתא בספר מגלה עמוקות כי העטרה הוא בבחי' קומ' שהוא ת"ק אלפי' פרסאות ולכן נקראי' ישראל ל"י ראש, כי רא"ש הוא שר א' ר"ל ת"ק אלף, וזהו למען אשר יביאו בני ישראל אש"ר דייקא ר"ל ישראל יביאו בחי' אש"ר שהוא ת"ק

בדיבורים קדושים ע"י בחי' אותיות ושהם כלולים באתון רברבין וזעירין ובמבואר. וזהו ושפך את דמו ר"ל ב"פ כ"ב גי' ד"ם, וכסהו בעפר שיוכל לגרום להשפיל כח הסט"א ע"י בחי' הע"פר שמשם בא כח הסט"א ויתהפך הכל לטובה והבן.

פרשת קדושים

קדושים תהיו (וי, טו) במדרש (רבה כד, א) זש"ה (תהלים ב, א) ישלח עזרך מקדש. מקדש מעשים שבידך ומציון מעשים שבידך, דהנה יש לפרש המשך הכתובים דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם, איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, דידוע לנו שיש בעבודת השם שני בחי', בחי' אחת נק' מוסר אביך ובחי' ב' נקראת תורת אמן. כאמור (משלי א, ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן ושני בחי' אלו הם בחי' ימין ובחי' שמאל כידו'. והנה כשאדם עובד השם בב' בחי' אלו ומתנהג ע"פ שני תורות הנ"ל בשבע מדותיו שנכללו בבחי' בג"ד כפר"ת שהם שבע כפולות, אז ממשיך על עצמו חותם העבדות שנקרא בגמ' (שבת נז) כבלא דעבדא, כי ידוע שכל הברואים נכללים בעשר בחי' שהם עשר ספירות. והנה יו"ד פעמים א"ב וי"פ א"ס עם י"ד בחי' האלה דהיינו הז' כפולות כשהתקן האדם, כל הנ"ל אז יש עליו חותם היהודי כי י"פ א"ב א"ס וי"ד גי' חות"ם. והנה לטעם הנ"ל נקראים בני ישראל כאשר מתקנים מדת אב ומדת אם נקראים בחי' בנים והבן. גם לטעם שני נקראים בני ישראל כי מספר כל המצות שבתורה חוץ יו"ד הדברות ס"ה תר"ג כמספר בני ישראל מכוון. כי באמת אותן עשרת הדברות המה בחי' הכלליות מכל יתר המצות שבתורה כידוע כ"ז לנו במ"א. והנה במחי' אב

הנ"ל באים חמשה חסדים שהם ה"פ הוי', ומבחי' אם הנ"ל באים בחינם חמשה גבורות שהם ה"פ אלקים, וכאשר עושה האדם במעשיו יחיד במדת הנ"ל עולים ביחד ב' מדות תק"ס, והנה ידוע כי קדש הוא חכמה שהוא אב, ובחי' ציון הוא בחי' אם, כאמור במדרש (?) אימא ציון עיון בפירוש שערי ציון והבן, והגם כי הוא בחי' אימא תתאה עב"ז אגין מתנגד לדברינו ועיון. והנה כאשר מתיחד בחי' קד"ש עם בחי' ציון עולה תק"ס כמס' יחוד ה"פ הוי' אלקי"ם הנ"ל:

והנה בפסוק מבואר עזר גבי קדש וסעד גבי ציון, שנא' (תהלים ב, א) עזרך מקדש ומציון יסעדך. כי עזר עם סעד עולה מספר תי"א שהם ר"ת אהב"ה ירא"ה תפאר"ת שהם ג' קווין וע"י מחבר האהל להיות אחד. ועיקר הסעד והעזר הוא מצד הימין בסוד וימינו תחבקינו (שיר השירים ב, ו) והנה בחי' ימין הם ה' חסדים הבאים מן ה' היות, והנה עזר וסעד עם ה' היות גי' ישראל והבן, וזהו אפשר מרומז בפסוק קדושים תהיו כי קדושים הוא מס' חותם כנ"ל, ומפרש כי קדוש והבט נא וראה כי כ"י מספר י"פ א"ב וקדו"ש מס' י"פ א"ס, ע"כ אמר אח"כ איש אמו ואביו תיראו לערר שני בחינות הנ"ל כמקודם ומרומז (שם) שמע בני מוסר אביך ועל תטוש תורת אמן, והנה שבת קדש היא ג"כ בחי' חותם כי כאשר האדם ממשיך החותם הנ"ל על רמ"ח אבריו ע"י רמ"ח מצות עשיון, אז היא בחי' שבת קודש כי שבת מספרו חותם רמ"ח והבן, וזהו ואת שבתותי תשמורו. וזה מה שמבואר במדרש (הנ"ל) זש"ה ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך והבן. גם בחי' מילה נקרא ג"כ שבת כי חות"ם אברה"ם גי' שב"ת. ואפשר עוד ע"פ דברינו לפרש דבר אל כל עדת בני

ישראל קדושים תהיו כי ע"י שתהיו קדושים אזי והיו לכם כח לתקן גם בחי' עש"ר דרגין תתאין ר"ת עד"ת. גם תוכל לתקן הער"ב ר"ב שהם גי' עד"ת ודבר מלשון הנהגה מלשון דבר אחד לדוד והבן. גם ירמוז (שיר השירים ג, ח) זאת קומתך דמתה לתמר ג"כ בחי' הנ"ל כי י"פ אבי וי"פ אמי עולה תמר וזהו (תהלים צב, א) צדיק כתימ"ר יפרח:

תולדות המהבר - המשך

מליון ו' פרשת תולדות תשי"א והקטנו ע"פ לרגל היומא דהולולא קדישא

ציור מהצבתו:

אביו של רבינו הגה"צ ר' צבי הירש אבד"ק סאקלוב זצ"ל בעמ"ה ספר בעל "אמרת הצרופה" היה נמנע כאחד מתלמידיו של הרבי ר' מענדל מרמנוב'.

פעם נסע לשבות אצלו, וכיבדו לומר תורה, פתח ואמר, כתוב (כ"ז ט"ז) ותקח רבקה את בגדי בנה "הגדול וגו' ותלבש את יעקב בנה "הקטן", ויש לדקדק למה הזכירה התורה כאן שעשו היה בנה הגדול ויעקב בנה הקטן, הרי הדברים מפורשים ולכאורה אינם נוגעים לענינו פה, אלא הרי ידוע (או מקובל) שהאבות הקדושים הלכו בלבוש החסידים, ומאידך עשו לבש בגדים קצרים, אם כן איך הסכים יעקב אבינו ללבוש את הבגדים של עשו, הרי כדאי לוותר על כל הברכות ובלבד שלא ללכת בלבוש מתחדשים אפילו לרגע אחד, (בלשונו: "עס איז דאך כדאי מען זאל נישט האבן די אלע ברכות ווי איידער מ'זאל גיין איין רגע מיט די קליידער דייטש), אלא מדגישה התורה הקדושה עשו היה הגדול והלך בלבוש קצר, אשר היה גדול לפי מדתו של יעקב בנה הקטן, (לא ידוע אם היה זה בשבת פרשת תולדות אם לאו, אך דברי התורה שנאמרו התאימו לדעתו של רבינו מרימנוב שהקפיד על לבושים המתחדשים וכדומה).

'הובא בס' יג' אורות - פשעווארסק
'כנ"ל ובכ"מ שהיה חבר של הרה"ק הנ"ל
'וי"א שר"ח היה

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק המא"ה הגר"ח וזבקי בנגלה ובנסתר מצומדות, אור תורתו היה זורח לארץ ולדרים, מתנהג בחסידות, צדיק המפורסם איש אלקים, בוצינא קדישא, אספקלריא המאירה מורה צדק לעדתו ה"ה

מוה' צבי הירש זצוקללה"ה

אבדקו סאקלוב ומח"ס בעל אמרת הצרופה

ואביו של רבינו המהבר יעקוב"א

בן הרה"ק רבי פנחס מקורימא זצ"ל נכד בעל מעשה רוקח

נסתלק ויעל השמימה בסערה ביום י' אייר תקע"ז לפ"ק

ונטמן בבית העלמין דסאקלוב זיעוכ"א

